

TIPS OCH RÅD OM DU RESER TILL NEPAL

Att resa till Nepal är en upplevelse för livet. Du gör tre resor samtidigt:

- 1: Den fysiska resan till landet Nepal med sin kulturella och naturella diversitet.
- 2: Du gör en historisk resa där du för flyttas bakåt i tiden.
- 3: Du gör en inre resa där du lär mer om dig själv och ditt liv.

Allmänt om att resa till Nepal

Dawa Tenzing, berömd Sherpas uttalande:
**Many people come, looking, looking...
some people come, see.**

Uttalande: Donald Messerschmidt
To expect Nepalis to conform to and accept outsiders' ways
is the most extreme form of cultural arrogance.

Tiggeri

Du kommer att besöka ett av världens fattigaste länder. En explosionsartad befolkningsökning, utbredd analfabetism (20% läskunniga), kraftig flyktingimmigration från Tibet och angränsande länder, utvecklad infrastruktur av vägar, el m.m. där 90% av befolkningen bor på landsbygden, ofta i isolerade bergsbyar, gör att landet har nästan oövervinnliga problem att utvecklas. De flesta lever av ett utvecklat självhushållsbruk, de flesta barnen går i skola, dock inte tillräckligt länge för att motverka analfabetism. Du kommer därför att möta en svår fattigdom och tyvärr i turismens fotsår TIGGERI, framförallt av barn.

Tiggeriet spred sig genom "välvilliga" turister som ville "hjälpa" fattiga barn med pennor, godis och pengar. Du kommer därför att höra "*Hello give me one pen, Hello rupee, Hello miThai, Hello canddy*" av till och med småbarn som just har lärt sig prata. **GE ALDRIG NÅGOT TILL TIGGANDE BARN.** Hur söta och oemotståndiga de än är så uppmanar de sociala myndigheterna i Nepal och andra länder med liknande problem att turisterna inte uppmuntrar denna självförnedrande verksamhet som motverkar ett utvecklande av befolkningens sociala system.

Ett folk kan inte livnära sig på allmosor och punktinsatser löser inga problem. Gåvor till tiggare uppmuntrar passivitet i stället för initiativkraft att ta itu med problemet. Du kommer att passera skolor där du har möjlighet att donera pennor, skrivblock etc. till lärarna, men ge aldrig direkt till barnen. Jag nämner allt detta för att du ska vara lite förberedd på den verklighet som du kommer att möta, och som kan vara nog så påfrestande att bemöta, speciellt om man är ovan vid direktkontakt med fattigdom.

Inköp

Marknaderna i städerna och byarna är "förödande" för oss som gillar exotiska ting, och många försäljare försöker prångla på oss "souvenirer". Många gäster blir så överväldigade av mångfalden att de inte törs köpa något eller hoppas på att hitta ännu bättre eller billigare någon annanstans. De tillbringar sedan mycket tid och leta efter just den saken de såg dagen innan och inte kan hitta igen.

Prisskillnaderna mellan platserna och mellan byar och städer är marginella så tveka inte om du hittar något du gillar.

Det är brukligt att man prutar, och det är alltid svårt att sätta rätt nivå. Vissa säljare sätter osannolika priser (speciellt om du ser rik ut). Jag har köpt stensniderier för 20 dollar som bjöds ut för 400 dollar! Men man skall samtidigt inte vara "smågniden" så att fattiga bybor inte gör någon förtjänst på sitt hantverk. Att pruta "lämpligt mycket" är en svår konst som du dock får tillfälle att öva. Jag kan inte ge några generella råd om kvalitet, äkthet etc. Mycket påstås vara "Tibetanskt", av "Yakhorn", "äkta silver" etc. Var beredd på lurenderi, imitationer etc. Men gillar du exotiska presenter och souvenirer, så reservera en del av resekassan för dessa fantastiska saker.

Bra platser att köpa souvenirer är Thamel i Kathmandu, Braktapur och Tibetanska bosättningar såsom vid Bodhnat och i Jawlakhel i Patan, men överallt där det finns turister finns också försäljare där du kan göra fina fynd.

Seder

Som icke-Hindu tillhör vi inte kastsystemet och är därmed orörbara. Respektera detta genom att ej röra allmänt lagad mat, drick ej ur gemensam flaska med läpparna - utan drick genom att hålla från avstånd från munnen. Bjud ej nepaleser av mat du själv har ätit och rört. Din överblivna mat kastas eller går till grisar - ta inte mer än du orkar äta. Om något rörts på talriken är allt på den orent. I Nepal är huvudet en helig del som ej ska beröras av främlingar.

Att vara turist

Det är väldigt svårt att vara turist, speciellt i tredje världen, utan att göra bort sig själv, kränka seder och bruk eller ge fel signaler om ens välstånd i hemlandet. En god turist respekterar landet och dess folk och seder, har fingertoppskänsla hur man ska bete sig och klä sig i olika sammanhang utan att för den skull bli en kamelont och utplåna sig själv. Jag brukar förenklat säga att det finns tre arketyper av turister:

Typ 1 turist:

Åker ut i stora värden för att få bekräftat hur bra det är hemma och hur bra vi svenskar är. Kräver samma mat som hemma och blir sur när han/hon inte får det, när allt inte är lika rent och snyggt och ordnat som hemma, eller när inte allt fungerar som det ska. Ser den inhemska befolkning, om han/hon överhuvudtaget ser dem, endast som betjänter och servitörer. Är helt ointresserad av seder och bruk, naturen, kulturen och människorna som han/hon möter.

Typ 2 turist:

Konsumerar upplevelser och de länder som besöks. Ofta påläst och kunnig om kultur och natur, men i förstahand för att inte missa någonting att konsumera och dokumentera. Museer, restauranger, kulturminnesmärken, naturscenerier, nationalparker, maträtter prickas av i guideboken vartefter de konsumeras och allt ska hinnas med under besöket, för denna turist kommer aldrig tillbaka, eftersom det finns nya platser att konsumera.

Typ 3 turist:

Reser för att i första hand lära om sig själv och via upplevelser av andra kulturer och miljöer få perspektiv på sitt eget liv och den egna kulturen. Visar största respekt för de människor och kulturer som man möter.

Leendet!

Ett sista råd, hamnar du i en osäker situation, **le!** Leendet är en internationell avväpnande och pacificerande signal. Du kommer att märka att ingenstans i världen möter man så, många leenden som just i Nepal. Så le, och ta gärna med dig leendet hem!

Jag hoppas verkligen ni tar vara på alla de nya spännande upplevelser som väntar er i Nepal.

Namaste
Günther Heerén.

Nepal is there to change you, not for you to change it. Lose yourself in its essence. Make your footprints with care and awareness of the precarious balance around you. Take souvenirs in your mind and spirit, not in your pockets. Nepal is not only a place on the map, but an experience, a way of life from which we all can learn.

HBG 04/01/2010